

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2019. július 10.*

„Előzetes döntéshozatal – Vámkódex – Vámáru-nyilatkozat – A Kombinált Nómenklatúra vámtarifaalszámának téves megjelölése – Utólagos vámmegállapítás – E kódex 78. cikke – A nyilatkozat felülvizsgálata – Az ügyleti érték módosítása – Az említett kódex 221. cikke – A vámtartozás behajtásához való jog elévülési határideje – Megszakadás”

A C-249/18. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága) a Bírósághoz 2018. április 11-én érkezett, 2018. április 6-i határozatával terjesztett elő

a **Staatssecretaris van Financiën**

és

a **CEVA Freight Holland BV**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: F. Biltgen tanácselnök, J. Malenovský és L. S. Rossi (előadó) bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2019. február 14-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a CEVA Freight Holland BV képviselőjében B. J. B. Boersma advocaat,
- a holland kormány képviselőjében M. Bulterman és J. M. Hoogveld, meghatalmazotti minőségben,
- a spanyol kormány képviselőjében S. Jiménez García, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében W. Roels, F. Clotuche-Duvieusart és M. Kocjan, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2019. március 26-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

* Az eljárás nyelve: holland.

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2000. november 16-i 2700/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2000. L 311., 17. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 10. kötet, 239. o.) módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL 1992. L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.; a továbbiakban: Vámkódex) 78. és 221. cikkének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Staatssecretaris van Financiën (pénzügyi államtitkár, Hollandia; a továbbiakban: államtitkár) és a CEVA Freight Holland BV (a továbbiakban: CEVA Freight) között e társasághoz intézett bizonyos vámtartozások megfizetésére vonatkozó fizetési felszólítások tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő.

Jogi háttér

- 3 A 2913/92 rendeletet a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 2008. április 23-i 450/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2008. L 145., 1. o.) helyezte hatályon kívül, illetve lépett annak helyébe. Mindazonáltal ezen utóbbi rendelet 188. cikkének értelmében az alább következő rendelkezéseket illetően ez nem alkalmazható az alapeljárásra. Erre a jogvitára ugyanis továbbra is a Vámkódex rendelkezései vonatkoznak.

- 4 A Vámkódex 29. cikkének (1) bekezdése előírta:

„Az importált áru vámértéke az ügyleti érték, vagyis a Közösség vámterületére irányuló kivitel céljából történő eladáskor az áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő [...] ár [...]”

- 5 E kódex 65. cikke kimondta:

„A nyilatkozattevő, kérelmére, engedélyt kap a bejelentés egy vagy több adatának módosítására, miután azt a vámhatóság már elfogadta. A módosítás nem járhat azzal a hatással, hogy annak eredményeként az az eredeti áruktól eltérő árukra vonatkozzon.

Nem lehet módosítást engedélyezni azonban, ha annak jóváhagyását azután kérik, miután a vámhatóság:

- a) értesítette a nyilatkozattevőt arról, hogy szeretné megvizsgálni az árut; vagy
 - b) megállapította, hogy a szóban forgó adatok nem helytállóak; vagy
 - c) már kiadta az árut.”
- 6 Az említett kódex 76. cikkének (1) bekezdése ekképp rendelkezett:

„A vámalakítások és vám eljárások elvégzésének lehető legnagyobb mértékű egyszerűsítése érdekében, ugyanakkor a műveletek megfelelő módon történő végrehajtása biztosításával, a vámhatóság, a bizottsági eljárásnak megfelelően megállapított feltételek mellett, engedélyt adhat:

[...]

c) az árunak a szóban forgó eljárás alá vonására a nyilvántartásba történő bejegyzéssel; ebben az esetben a vámhatóság eltekinthet attól a követelménytől, hogy a nyilatkozattevő az árut vám elé állítsa.

[...]

7 Ugyanezen kódex 78. cikke így szól:

„(1) A vámhatóság saját kezdeményezésére vagy a nyilatkozattevő kérelmére, az áru kiadása után módosíthatja a vámáru-nyilatkozatot.

[...]

(3) Ha a vámáru-nyilatkozat felülvizsgálata vagy utólagos ellenőrzése azt jelzi, hogy az érintett vámeljárást szabályozó rendelkezéseket helytelen vagy hiányos adatok alapján alkalmazták, a vámhatóság, a megállapított rendelkezésnek megfelelően és a rendelkezésére álló új információk figyelembevételével meghoz minden szükséges intézkedést a helyzet rendezésére.”

8 A Vámkódex 201. cikke (2) bekezdésének szövege a következő volt:

„A vámtartozás a szóban forgó vámáru-nyilatkozat elfogadásának időpontjában keletkezik.”

9 E kódex 221. cikkének (1)–(3) bekezdése előírta:

„(1) A könyvelésbe vételt követően a vámösszeget a megfelelő eljárások szerint közölni kell az adóssal.

(2) Ha a fizetendő vámösszeget a vámáru-nyilatkozaton tájékoztatásul feltüntették, a vámhatóság úgy rendelkezhet, hogy azt nem kell az (1) bekezdésnek megfelelően közölni, kivéve, ha a feltüntetett vámösszeg nem egyezik meg a hatóság által megállapított összeggel.

A 218. cikk (1) bekezdése második albekezdésének sérelme nélkül, amennyiben az előző albekezdésben foglalt lehetőséget alkalmazzák, a vámhatóság részéről az áru kiadása azonos hatású a könyvelésbe vett vámösszeg adóssal történő közlésével.

(3) A vámtartozás keletkezésétől számított 3 év lejártá után az adóssal már nem lehet közölni a tartozás összegét. Ez a határidő a 243. cikk értelmében vett fellebbezés benyújtásának napjától kezdve a fellebbezési eljárás időtartamára felfüggesztésre kerül.”

10 Az 1995. július 19-i 1762/95/EK bizottsági rendelettel (HL 1995. L 171., 8. o.) módosított, a 2913/92 rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL 1993. L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.; a továbbiakban: végrehajtási rendelet) 147. cikkének (1) bekezdése ekképp rendelkezett:

„A Vámkódex 29. cikke alkalmazásában azt a tény, hogy az eladás tárgyát képező árukat a szabad forgalomba bocsátás számára kérik vámkezelni, megfelelő utalásnak kell tekinteni arra vonatkozóan, hogy azok eladása a Közösség vámterületére irányuló export céljából történt. Ez az utalás az értékelést megelőző egymást követő eladások esetében csak az utolsó olyan eladás tekintetében érvényes, amely az áruknak a Közösség vámterületére történő belépéséhez vezetett, illetve a Közösség vámterületén, az áruk szabad forgalomba bocsátása előtt történt eladás.

Ha olyan árat jelentenek be, amely olyan eladásra vonatkozik, amely az előtt az utolsó eladás előtt történt, amely alapján az árukat a Közösség vámterületére bevitték, a vámhatóságok felé hitel érdemlően bizonyítani kell, hogy az áruknak ez az eladása a nevezett vámterületre való kivitel céljából történt.

A 178–181a. cikkek rendelkezéseit alkalmazni kell.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 11 Vámszpeditőr minőségében a CEVA Freight importőrök megbízásából áruk szabad forgalomba bocsátására irányuló vámáru-nyilatkozatokat nyújt be a Vámkódex 76. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti egyszerűsített eljárás alkalmazásával.
- 12 2010. március 1-je és 2010. október 31-e között a CEVA Freight különböző médialejátszó-típusok szabad forgalomba bocsátására irányuló ilyen nyilatkozatot nyújtott be. E tekintetben e lejátszókat a Kombinált Nomenklatúra 8471 70 50 és 8517 62 00 vámtarifaalszámok alá sorolta be, amely alszámoknak 0%-os vámtétel felel meg. A vámhatóság az említett médialejátszókat behozatali vám kivetése nélkül adta ki.
- 13 2011-ben e nyilatkozatok ellenőrzését követően a vámellenőr úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó médialejátszókat a Kombinált Nomenklatúra 8521 90 00 vámtarifaalszáma alá kellett volna sorolni, amely alszámnak 13,9%-os vámtétel felel meg.
- 14 2013. február 22-i levelében ezen ellenőr értesítette az ellenérdekű felet a fizetendő vám utólagos kivetésének szándékáról. Ezen utólagos kivetés keretében az ellenőr meghatározta a médialejátszók vámértékét a CEVA Freight által bejelentett árak, vagyis azon árak alapján, amelyeken az importőrök a médialejátszókat értékesítették.
- 15 2013. február 27-én a vámellenőrnek adott válaszában a CEVA Freight a Vámkódex 78. cikke alapján a vámérték felülvizsgálatát kérelmezte, azt kérve, hogy annak számítási alapjául azon alacsonyabb összegű ár szolgáljon, amelyet a médialejátszók ázsiai székhelyű gyártója számlázott az importőröknek, mivel ezt az árat is figyelembe lehet venni a vámérték kiszámítása során.
- 16 Ezen ellenőr 2013. február 28-án egységes vámmegállapító határozatot bocsátott ki, abban összefoglalva a szóban forgó vámáru-nyilatkozatokra vonatkozó fizetési felszólításokat. Ezt a határozatot a CEVA Freight 2013. március 4-én vette kézhez.
- 17 A CEVA Freight ekkor kifogást nyújtott be az említett fizetési felszólításokkal szemben, amely kifogásban megismételte a felülvizsgálat iránti kérelmét.
- 18 Mivel a vámellenőr lényegében elutasította ezt a kérelmet, a CEVA Freight keresetet nyújtott be a Gerechtshof Amsterdamhoz (amszterdami fellebbviteli bíróság, Hollandia), amely 2016. február 10-i ítéletében elrendelte, hogy újból határozzanak a vámellenőrhöz benyújtott kérelemről. Az államtitkár ezt követően felülvizsgálat iránti kérelmet nyújtott be a Hoge Raad der Nederlandenhez (Hollandia legfelsőbb bírósága).
- 19 A kérdést előterjesztő bíróság előadja, hogy az nem vitatott, hogy abban az időpontban, amikor megtette vámáru-nyilatkozatait, a CEVA Freight-nek nem voltak kétségei a végrehajtási rendeletnek a Vámkódex 29. cikkével összefüggésben értelmezett 147. cikke (1) bekezdése helyes értelmezésével vagy alkalmazhatóságával kapcsolatban. E bíróság szerint a CEVA Freight mindazonáltal úgy ítélte meg, hogy mivel a médialejátszókat teljesen vámentesen lehet importálni, áruk összegének feltüntetése nem jár semmiféle hatással. E bíróság kiemeli, hogy az előtte folyó eljárásban az államtitkár azt állítja, hogy annak vonatkozásában, hogy a Vámkódex 78. cikke értelmében felül lehessen vizsgálni egy vámáru-nyilatkozatot, közömbös, hogy a nyilatkozattevő elkövetett-e valamilyen hibát, vagy sem. Kizárólag a nyilatkozatban szereplő „helytelen” vagy „hiányos” adatok teszik lehetővé annak felülvizsgálatát.

- 20 Az említett bíróság szerint nyilvánvalóan megállapítható, hogy ha a nyilatkozatban szereplő adatok helyesek, a nyilatkozattevőt kötik a bejelentett adatok, és figyelembe kell vennie azt a tényt, hogy ezeket az adatokat a vámhatóság fenntartások nélkül felhasználhatják, a vámtartozás összegének ellenőrzése során is. Mindazonáltal, sem a Vámkódexnek vagy a végrehajtási rendeletnek a vámértékre vonatkozó anyagi jogi rendelkezéseivel, sem e rendelkezések céljával vagy célkitűzésével nem ellentétes az, hogy a vámáru-nyilatkozat elfogadását követően a nyilatkozattevő más, kiegészítő jellegű adatokat szolgáltatson az érintett áruk vámértékének meghatározása céljából. Ez utóbbi esetet illetően a kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy az előtte folyamatban lévő jogvita körülményeihez hasonló körülmények között az adóhatóságnak csökkentenie kell az áruk vámértékét, attól függetlenül, hogy a nyilatkozattevő nem követett el hibát.
- 21 Ezenfelül a csatlakozó kérelmet előterjesztő CEVA Freight többek között arra hivatkozik, hogy a Gerechthof Amsterdam (amszterdami fellebbviteli bíróság) megsértette a Vámkódex 221. cikkének (3) bekezdését, amikor kijelentette, hogy az utólagos vámmegállapítás azért nem volt késedelmes, mert az e rendelkezésben előírt elévülési határidő számításához a vámmegállapító határozat elküldésének időpontját kell figyelembe venni, amint azt az alapügyben alkalmazandó nemzeti jogszabályok előírják, nem pedig a határozatnak az adós általi kézhezvétele időpontját. Az a kérdés vetődik tehát fel, hogy az e kódex 221. cikkének (3) bekezdésében előírt azon feltétel, miszerint az adóssal való közlésnek a vámtartozás keletkezésétől számított hároméves határidőn belül kell megtörténnie, teljesül-e, ha e közlést az adós nem vette kézhez e határidő eltelte előtt.
- 22 A kérdést előterjesztő bíróság e tekintetben arra emlékeztet, hogy a közlésnek az említett kódex 221. cikke (1) bekezdésében előírt szabályai az egyes tagállamok belső jogrendjébe tartoznak. E bíróság azt kérdezi, hogy a tagállamok feladata-e tehát azon időpont meghatározása, amikor az adóssal való közlést megtörténtnek kell tekinteni, vagy ezen időpont meghatározásának szabályai az uniós jogba tartoznak. Ez utóbbi esetben a kérdést előterjesztő bíróság azt szeretné tudni, hogy e tekintetben a közlés feladásának vagy kézhezvételének időpontját kell-e figyelembe venni.
- 23 E megfontolásokat figyelembe véve a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:
- „1) Úgy kell-e értelmezni a [Vámkódex] 78. cikkét, hogy egy nyilatkozattevő a könyvelésbe vétel keretében, hivatkozással a [2454/93 végrehajtási rendelet] 147. cikke (1) bekezdésének második albekezdésére, a vámtartozás csökkentése érdekében utólag alacsonyabb ügyleti árat választhat az importált árukra?
- 2) a) A [Vámkódex] 221. cikke (3) bekezdésének alkalmazásában az uniós jogba tartozó kérdés-e annak az időpontnak a meghatározása, ameddig a vámtartozás adósával közölni kell a tartozás összegét?
b) Amennyiben a második kérdés a) pontjára adott válasz igenlő, úgy kell-e a [Vámkódex] 221. cikkének (3) bekezdését értelmezni, hogy az adósnak az ott említett közlést három éven belül meg kell kapnia, vagy elegendő, ha a közlést e határidőben megküldték az adósnak?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdéstről

- 24 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy úgy kell-e értelmezni a Vámkódex 78. cikkét, hogy ha a nyilatkozattevőnek lehetősége van arra, hogy válasszon az Unió területére irányuló, export céljából értékesített áruk azon árai közül, amely a vámértékük

meghatározásához szükséges értékelés alapját képezhetik, e 78. cikk alapján az általa kiállított vámáru-nyilatkozat felülvizsgálatát kérheti a célból, hogy az eredetileg megadott ár helyett egy alacsonyabb ügyleti árat adjon meg vám tartozása összegének csökkentése érdekében.

- 25 Ahhoz, hogy választ lehessen adni e kérdésre, emlékeztetni kell arra, hogy a Vámkódex 29. cikkéből, valamint a végrehajtási rendelet 147. cikkéből az következik, hogy áruknak az Unió területére irányuló export céljából történő továbbértékesítése esetén az importőr az egyes eladások tekintetében megállapított árak közül szabadon választhatja ki azt, amelyet az érintett áruk vámértéke meghatározásának alapjaként elfogad, feltéve hogy az általa választott ár vonatkozásában minden szükséges adatot és okmányt a vámhatóságok rendelkezésére tud bocsátani (lásd ebben az értelemben: 2008. február 28-i Carboni e derivati ítélet, C-263/06, EU:C:2008:128, 27–31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 26 Ezenfelül, e kódex 65. cikke értelmében a nyilatkozattevő, kérelmére, engedélyt kap a bejelentés egy vagy több adatának módosítására, miután azt a vámhatóság már elfogadta. Ebből az következik, hogy a nyilatkozattevő megváltoztathatja azt az árat, amelyet az érintett áruk vámértéke meghatározásának alapjául választott.
- 27 Nyilvánvaló, hogy – amint arra a Bizottság is emlékeztet – az áruk szabad forgalomba bocsátására vonatkozó eljárások összehangolásáról szóló, 1979. július 24-i 79/695/EGK tanácsi irányelv (HL 1979. L 205., 19. o.) 8. cikke (1) bekezdésének a) pontját illetően – amely rendelkezés lényegében azonos a Vámkódex 65. cikke második bekezdésének c) pontjával – a Bíróság megállapította, hogy ha az importőr egy olyan árat adott meg, amely a vámérték alapjának meghatározásául szolgálhat, nem módosíthatja az említett nyilatkozatot azt követően, hogy az áruk kiadása szabad forgalomba bocsátásuk céljából már megtörtént (1990. június 6-i Unifert ítélet, C-11/89, EU:C:1990:237, 21. pont).
- 28 Mindazonáltal, bár a Vámkódex 1994. január 1-jei hatálybalépését megelőzően tilos volt a nyilatkozattevő számára, hogy az áruk kiadása után módosítsa a nyilatkozatát, e kódex 78. cikke ettől az utóbbi időponttól kezdve kifejezetten bevezette a vámáru-nyilatkozat vámhatóságok általi módosításának lehetőségét a nyilatkozattevő kérelmére az áru kiadása után (2005. október 20-i Overland Footwear ítélet, C-468/03, EU:C:2005:624, 61. és 62. pont).
- 29 Ily módon a Vámkódex 65. és 78. cikke már a vámérték, és ebből következően a behozatali vám meghatározása céljából figyelembe vett adatok módosítására vonatkozó két külön eljárást szabályoz, amelyek külön-külön alkalmazandók az áru kiadása előtt, illetve az után (2005. október 20-i Overland Footwear ítélet, C-468/03, EU:C:2005:624, 64. pont).
- 30 Egyfelől e 65. cikk megengedi, hogy maga a nyilatkozattevő egyoldalúan módosítsa vámáru-nyilatkozatát, amennyiben az árut még nem adták ki. E jogosultságnak az a magyarázata, hogy az áru kiadásáig a vámhatóságok szükség esetén az áru fizikai ellenőrzése útján könnyen ellenőrizhetik a módosítás helyességét. Ezenkívül módosítás eszközölhető adott esetben mindaddig, ameddig a behozatali vám összegét még nem állapította meg a vámhatóság (2005. október 20-i Overland Footwear ítélet, C-468/03, EU:C:2005:624, 65. pont).
- 31 Másfelől a Vámkódex 78. cikke szigorúbb eljárást vezet be. Ezt a cikket az áru kiadása utáni időszakra kell alkalmazni, amikor az áru bemutatása lehetetlennek bizonyulhat, és a behozatali vám összegét már megállapították. Ezért a vámhatóságokra bízva a kérelmezett felülvizsgálat végrehajtását, és azok mérlegelési hatáskörébe utalja az ilyen felülvizsgálatot mind annak elvét, mind annak eredményét illetően (2005. október 20-i Overland Footwear ítélet, C-468/03, EU:C:2005:624, 66. pont).

- 32 Márpedig e 78. cikk (3) bekezdése nem tesz különbséget olyan tévedések vagy hiányosságok között, amelyeket ki lehet javítani, és amelyeket nem. Az e rendelkezésben szereplő „helytelen vagy hiányos adatok” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az egyszerre vonatkozik tárgyi tévedésekre és hiányosságokra, valamint az alkalmazandó jog értelmezési hibáira (2005. október 20-i Overland Footwear ítélet, C-468/03, EU:C:2005:624, 63. pont).
- 33 Azt kell tehát megvizsgálni, hogy a CEVA Freight által tett nyilatkozatokban van-e olyan helytelen vagy hibás adat, amely az áruknak a vámértékük meghatározása alapjául szolgáló árára vonatkozik.
- 34 A bírósághoz benyújtott iratokból az tűnik ki, hogy a CEVA Freight által bejelentett ár megfelelt annak az árnak, amelyet azok a társaságok alkalmaztak, amelyek megbízásából a CEVA Freight e nyilatkozatokat tette, következésképpen ez az ár valóban helyes volt, és a CEVA Freight-nek egyáltalán nem állt szándékában, hogy kérelme által kiigazítsa azokat.
- 35 Mindazonáltal ezen iratokból az is kitűnik, hogy a CEVA Freight, amikor nyilatkozataiban azt állította, hogy az érintett árukat egy helytelen vámtarifaalszám alá kell sorolni, tévesen értelmezte az alkalmazandó jogot.
- 36 Egy ilyen tévedés nyilvánvalóan következményekkel járt ezen áruk ügyleti értékének, vagyis azon árnak a kiválasztására, amelyet ezekért az árukért ténylegesen fizettek vagy kellett volna fizetni, ha azokat az Unió területére irányuló export céljából értékesítik, és amely ezen áruk vámértéke meghatározásának alapjául szolgálhat a Vámkódex 29. cikkének és a végrehajtási rendelet 147. cikkének megfelelően.
- 37 E nyilatkozatok megtételének időpontjában ugyanis a CEVA Freight tévesen úgy ítélte meg, hogy az érintett árukat egy olyan vámtarifaalszám alá kell sorolni, amely vonatkozásában az előírt vámtétel 0%, tehát ezen áruk ügyleti értéke nem volt hatással vámtartozásának összegére. Következésképpen a CEVA Freight a Vámkódex, és különösen a releváns vámtarifaalszám meghatározásának e téves értelmezése miatt adta meg ezt követően a vámérték alapjául szolgáló árat. A Bíróság rendelkezésére álló iratokból egyértelműen az tűnik ki, hogy ha a CEVA Freight a nyilatkozatok megtételének időpontjában helyesen értelmezte volna az alkalmazandó vámtarifaalszámot, amelynek 13,9%-os vámtétel felel meg, vámtartozása összegének csökkentése érdekében alacsonyabb ügyleti értéket jelentett volna be.
- 38 Márpedig, mivel az alkalmazandó jognak a nyilatkozattevő általi ilyen téves értelmezése okán ez utóbbi a továbbértékesítésre szánt áruk legmagasabb ügyleti értékét tüntette fel vámértékük meghatározásának alapjaként, ezt a tévedést semmi esetre sem lehet választásnak tekinteni, amely *per definitionem* szándékos (lásd ebben az értelemben: 2005. október 20-i Overland Footwear ítélet, C-468/03, EU:C:2005:624, 69. pont).
- 39 Következésképpen, figyelemmel a jelen ítélet 32. pontjában említett ítélkezési gyakorlatra, egy vámáru-nyilatkozatban az alapügyben szereplőhöz hasonló nyilatkozattevő által feltüntetett ügyleti érték a Vámkódex 78. cikke értelmében vett helytelen adatnak minősül, amely lehetőséget biztosít a vámhatóság számára azon jog gyakorlására, hogy felülvizsgálják e nyilatkozatot.
- 40 A fentiekre tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a Vámkódex 78. cikkét úgy kell értelmezni, hogy ha a nyilatkozattevőnek lehetősége van arra, hogy válasszon az Európai Unió területére irányuló export céljából értékesített áruk azon árai közül, amelyek a vámértékük meghatározásához szükséges értékelés alapját képezhetik, és egy utólagos ellenőrzésből az következik, hogy az általa tett vámáru-nyilatkozat az érintett áruk olyan téves vámtarifa-besorolását tartalmazza, amely megakadályozza valamely magasabb vámtétel alkalmazását, e 78. cikk alapján az általa kiállított vámáru-nyilatkozat felülvizsgálatát kérheti a célból, hogy az eredetileg megadott ár helyett egy alacsonyabb ügyleti árat adjon meg vámtartozása összegének csökkentése érdekében.

A második kérdésről

- 41 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy úgy kell-e értelmezni a Vámkódex 221. cikkének (1) és (3) bekezdését, hogy az lehetővé teszi azon időpont meghatározását, amikor a vámösszegnek az adóssal való közlését megtörténtnek kell tekinteni a vámtartozás hároméves elévülési idejének megszakadásának tekintetében, és – igenlő válasz esetén – a közlés vámhatóságok által megküldésének vagy az adós általi kézhezvételének időpontját kell-e figyelembe venni.
- 42 Ahhoz, hogy e kérdésre választ lehessen adni, meg kell állapítani, hogy a Vámkódex 221. cikkének (1) bekezdése értelmében a vámösszeget a megfelelő eljárások szerint kell közölni az adóssal, a könyvelésbe vételt követően.
- 43 Az uniós jogalkotó e 221. cikk (3) bekezdésében azt a határidőt szándékozott harmonizálni, amelyen belül a vámhatóságok megtehetik ezt a közlést, valamint e határidő kezdőpontját. Mindazonáltal e jogalkotó nem pontosította sem az ilyen közlés eljárási szabályait, sem azt az időpontot, amikor annak meg kell történnie a határidő megszakítása érdekében. Ezt az a körülmény magyarázza, hogy – amint azt a Bíróság is megállapította – a Vámkódex 221. cikke (3) bekezdésének szövege szerint e szabály csak a vámösszeg adóssal való közlésére alkalmazható, és az említett szabály alkalmazása e címen kizárólag az ilyen közlések megtételére hatáskörrel rendelkező nemzeti vámhatóságok feladata (lásd ebben az értelemben: 2003. március 13-i Hollandia kontra Bizottság ítélet, C-156/00, EU:C:2003:149, 63. és 64. pont; 2018. március 15-i Deichmann ítélet, C-256/16, EU:C:2018:187, 81. pont).
- 44 Ily módon, mivel a közösségi vámjogi szabályozás nem ír elő semmiféle, a „megfelelő eljárás” fogalmának tartalmára vonatkozó rendelkezést, illetve a tagállamok és hatóságai hatáskörébe utalja a szóban forgó eljárások meghatározását, meg kell állapítani, hogy azok a tagállamok belső jogrendjébe tartoznak, e jogszabályok végrehajtása során a nemzeti hatóságok saját nemzeti joguk anyagi és eljárási szabályaiknak megfelelően járnak el (lásd ebben az értelemben: 2006. február 23-i Molenbergnatie ítélet, C-201/04, EU:C:2006:136, 52. és 53. pont).
- 45 Következésképpen a tagállamok feladata azon időpont előírása, amikor a fizetendő vámtartozás összegének az adóssal való közlését megtörténtnek kell tekinteni. Amint azt a Bíróság már megállapította, a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok feladata olyan közlési mód biztosítása, amely lehetővé teszi a vámtartozás megfizetéséért felelős személy számára, hogy pontosan megismerhesse jogait (2006. február 23-i Molenbergnatie ítélet, C-201/04, EU:C:2006:136, 53. pont).
- 46 Végezetül hangsúlyozni kell, hogy azon eljárási szabályok meghatározása, amelyek szerint közölni kell az adóssal a vámtartozás összegét a Vámkódex 221. cikkének (3) bekezdésében előírt elévülési határidő megszakadása tekintetében, olyan eljárási szabálynak minősül, amely egy olyan jog megőrzésének biztosítására irányul, amelyet a CEVA Freight-hez hasonló jogalanyok az uniós jogra alapítanak, nevezetesen azon jogéra, hogy az említett határidő elteltekor a jogalany már ne legyen köteles megfizetni semmiféle vámot az érintett áruknak az Unió területére történt behozatalát illetően.
- 47 Ebből következően a tagállamoknak, azon időpont meghatározása során, amikor az adóssal való közlést megtörténtnek kell tekinteni, amely közlés a Vámkódex 221. cikkének (3) bekezdése értelmében az elévülési határidő megszakadását vonja maga után, biztosítaniuk kell, hogy az alkalmazandó nemzeti rendelkezések nem legyenek kedvezőtlenebbek, mint azok, amelyek a hasonló nemzeti eljárásokra vonatkoznak (egyenértékűség elve), másfelől pedig ne tegyék gyakorlatilag lehetetlenné vagy rendkívül nehézé a közösségi jogrend által biztosított jogok gyakorlását (tényleges érvényesülés elve) (lásd ebben az értelemben: 2010. április 15-i Barth ítélet, C-542/08, EU:C:2010:193, 17. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 48 A fentiek összességére figyelemmel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a Vámkódex 221. cikkének (1) és (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a tagállamok feladata, hogy a tényleges érvényesülés és az egyenértékűség elvének tiszteletben tartása mellett meghatározzák azt az időpontot, amikor a vámtartozás összege adóssal való közlését megtörténtnek kell tekinteni azon hároméves elévülési határidő megszakadása vonatkozásában, amelynek elteltkor a vámtartozás megszűnik.

A költségekről

- 49 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A 2000. november 16-i 2700/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 78. cikkét úgy kell értelmezni, hogy ha a nyilatkozattevőnek lehetősége van arra, hogy válasszon az Európai Unió területére irányuló export céljából értékesített áruk azon árai közül, amelyek a vámértékük meghatározásához szükséges értékelés alapját képezhetik, és egy utólagos ellenőrzésből az következik, hogy az általa tett vámáru-nyilatkozat az érintett áruk olyan téves vámtarifa-besorolását tartalmazza, amely megakadályozza valamely magasabb vámtétel alkalmazását, e 78. cikk alapján az általa kiállított vámáru-nyilatkozat felülvizsgálatát kérheti a célból, hogy az eredetileg megadott ár helyett egy alacsonyabb üzleti árat adjon meg vámtartozása összegének csökkentése érdekében.
- 2) A 2700/2000 rendelettel módosított 2913/92 rendelet 221. cikkének (1) és (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a tagállamok feladata, hogy a tényleges érvényesülés és az egyenértékűség elvének tiszteletben tartása mellett meghatározzák azt az időpontot, amikor a vámtartozás összege adóssal való közlését megtörténtnek kell tekinteni azon hároméves elévülési határidő megszakadása vonatkozásában, amelynek elteltkor a vámtartozás megszűnik.

Aláírások